

За наукові Кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ ХЛІ

12 вересня 1975 року

№ 26 (1201)

Ціна 2 коп.

XXV з'їзду
КПРС — ударну
працю, високу
якість роботи,
відмінне
навчання!

Біля головного корпусу університету. Першокурсники зібралися на своє традиційне свято — посвячення в студенти ОДУ.

ЗВЕРНЕННЯ

студентів юридичного факультету
до всіх студентів університету

Дорогі друзі!

В обстановці великого трудового і політичного піднесення весь радянський народ працює зараз над успішним втіленням в життя величезних накреслень XXIV з'їзду КПРС, над виконанням грандіозних планів 9-ї п'ятирічки.

Нинішній, завершальний рік дев'ятої п'ятирічки — особливий. У цьому році все передове людство світу відзначило 30-річчя Перемоги нашого народу над фашистською Німеччиною. Цей рік був ознаменований великими досягненнями в промисловості і сільському господарстві, в науці і культурі. Ми, студенти, пишаємося величними успіхами нашої Вітчизни і докладаємо всіх зусиль, щоб в цих досягненнях була частка і нашої праці. Значним вкладом у всенародну скарбницю славних справ завершального року п'ятирічки став трудовий семестр бійців будівельних загонів, який проходив під девізом: «П'ятиріччя — переможний фініш! Все для трудової перемоги!» Серед студентських колективів, студентських будівельних загонів широко розгорнувся рух за гідну зустріч XXV з'їзду партії, за почесне право підписати рапорт Ленінського комсомолу черговому з'їзду КПРС. Беручи активну участь у змаганні за виконання і перевиконання завдань і планів дев'ятої п'ятирічки, студенти вузів, продовжуючи славні традиції радянської молоді, прагнуть кожен передз'їздовський день ознаменувати відмінним навчанням, самовіддаю, високопродуктивною працею, високим рівнем громадсько-політичної діяльності, накреслюють нові рубежі, беруть підвищені додаткові соціалістичні зобов'язання.

Наш трудовий семестр зараз продовжується на полях колгоспів і радгоспів Одеської області. У трудівників сільського господарства — гаряча пора. І особливо зараз потрібна допомога наших

молодих, сильних рук, необхідні наше натхнення і ентузіазм.

Нам випала честь взяти участь у всенародній боротьбі за величезний урожай цього року, в який вкладено працю і вміння всього нашого народу. Дати Батьківщині більше хліба і інших сільськогосподарських продуктів — значить сприяти дальшому зміцненню її могутності, поліпшенню добробуту народу, успішному виконанню планів завершального року дев'ятої п'ятирічки.

Студенти всіх факультетів!

Допоможемо трудівникам колгоспів і радгоспів Комінтернівського та Іванівського районів зібрати урожай! Ні зернини не повинно залишитися на полі!

Всі сили на збирання врожаю завершального року п'ятирічки!

Успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань, самовіддана, натхненна праця юнаків та дівчат нашого орденоносного вузу стануть ще одним яскравим свідченням високої ідейної свідомості, трудового ентузіазму студентської молоді, нашим гідним вкладом у виконання народногосподарських планів завершального року дев'ятої п'ятирічки, закладуть основу для успіху у майбутній десятій п'ятирічці.

Ми, студенти юридичного факультету, звертаємо до вас, студенти всіх факультетів Одеського державного університету! Докладемо всіх сил, щоб якнайкраще і найефективніше допомогти трудівникам села. Широко розгорнемо соціалістичне змагання між групами, курсами за ударну працю на полях Одещини, за гідний трудовий внесок на честь XXV з'їзду КПРС!

Урожай, що виростили трудівники колгоспів і радгоспів, зберемо повністю!

П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзду КПРС — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання!

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ— СТУДЕНТ

У кожного такий день буває тільки раз у житті. І він запам'ятовується назавжди...

О, як хвилювалися ці молоді люди. Мабуть, не менше, ніж на зарахуванні або на іспитах. Бо вперше відчули себе справжніми студентами, членам нового великого колективу.

І ось звучать фанфари: «Слухайте всі!» Так, чудова традиція свята напередодні нового учбового продовжилася і в цьому році. Тільки вона була ще більш урочистою. У минулі роки Ваз не вмшував бажаючих. А тут, на подвір'ї університету, вистачало місця всім.

Розповідь про свято першокурсників на — 2-й і 4-й стор.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ НА ЛАНАХ

На вокзалі. Студенти вирушають на сільгоспработи.

Фото О. ЛЕВІТА.

РЕПОРТАЖ НАШОГО СПЕЦІАЛЬНОГО КОРЕСПОНДЕНТА З СІЛЬГОСПРОБІТ

«Осень золотая под моим окном...». Досить проїхати кілька кілометрів колгоспними ланами, як тут же хочеться уголос вимовити ці рядки поезії. Це відчуття, цей поетичний настрій приходить і від жовто-гарячого кольору листя, від вогнистого розсипу плодів на ланах, і від прохолоди пронизливої блакиті неба. Серце радіє, коли дивишся, який багатий урожай виростили на ланах Одещини трудівники села. Вони доклали всіх зусиль, щоб їхній вклад у всенародну скарбницю славних трудових справ завершального року дев'ятої п'ятирічки був гідним і вагомим. Це — і їхній гідний подарунок XXV з'їзду КПРС.

Продовження на 2-й стор.

ІМЕННІ СТИПЕНДІЇ — КРАЩИМ

Наказом Міністра вищої та середньої освіти Української РСР призначені іменні стипендії по Одеському державному університету.

Стипендію імені В. І. Леніна в розмірі 100 крб. на місяць призначено студенту IV курсу фізичного факультету Валерію ІВАНОВУ та студентці IV курсу геолого-географічного факультету Ніні НЕФЬОДОВІЙ.

Стипендію імені К. Маркса у розмірі 100 крб. на місяць призначено студенту V курсу юридичного факультету Валерію БАЛУХУ.

Стипендію імені Т. Г. Шевченка в розмірі 65 крб. на місяць — студентці V курсу філологічного факультету Олені ПАНЧЕНКО.

НОВЕ У ПРОВЕДЕННІ АТЕСТАЦІЙ

З метою подальшого вдосконалення системи поточного контролю самостійної роботи і знань студентів наказом Міністра освіти і середньої спеціальної освіти УРСР внесені деякі зміни у порядок проведення атестацій.

Ректорам вузів з цього учебного року дозволено у необхідних випадках не проводити атестації з окремих курсів, на яких реально навантаження становить менше двох годин на тиждень.

З окремих лекційних курсів, де важко забезпечити необхідний обсяг поточного контролю, дозволяється відмінити першу атестацію семестру (на п'ятому тижні) з обов'язковим збереженням наступних.

В обов'язковому порядку встановлюється, що наступна атестація студентів з кожної учебної дисципліни може проводитися тільки при умові позитивної оцінки з попередньої атестації.

Вважаючи, що студенти, які не одержали останньої позитивної атестації до кінця семестру, не виконали семестрові учебні плани і до іспиту з відповідної дисципліни вони не допускаються.

З метою стимулювання регулярної самостійної роботи протягом семестру встановлюється такий порядок:

— якщо в семестрі всі позитивні атестації, то залік з дисципліни, що вивчається, виставляється без додаткової співбесіди і перевіроч;

— в окремих випадках, з дозволу завідувача кафедрою, якщо всі атестації складені на «відмінно», екзаменаційна оцінка «відмінно» може бути виставлена студентові без проведення іспиту.

УВАГА, КОНКУРС!

З метою більш активного залучення студентської молоді до вивчення марксистсько-ленінської теорії, документів внутрішньої та зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянського уряду, виховання рис радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму колеги Мінвузу УРСР і бюро ЦК ЛКСМ України постановили:

Провести у квітні 1976 року республіканський тур Всеукраїнського конкурсу студентських робіт з суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху.

Постановою встановлено, що підсумкові наукові студентські конференції в рамках VI Всеукраїнського конкурсу проводяться:

— у вузах — щорічно в лютому-березні;

— обласні, міські — в березні 1976 року.

Кращі студентські роботи нагороджуються дипломами Мінвузу УРСР і ЦК ЛКСМУ та грошовими преміями.

Згідно постанови, до тематичного плану видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» на 1976 рік має бути включено видання збірки кращих робіт студентів — учасників республіканської наукової студентської конференції з суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху обсягом до 5 друкованих аркушів, тиражем 10 тисяч примірників.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ НА ЛАНАХ

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Свою частку праці у цю славу справу вносять і студенти нашого орденосного університету, які зараз допомагають колгоспникам і трудівникам радгоспів збирати весь багатий урожай цього року.

Наші студенти добре потрудилися влітку цього року під час третього трудового семестру. Один мільйон сто двадцять одна тисяча карбованців — це сума капіталовкладень, освоєних лише трьома університетськими студентськими загонами — «Альбат-

рос-75», «Інтеграл-75» і «Меридіан-75» — за п'ятдесят днів їхньої ударної праці на будовах Тюмені.

«Третій трудовий продовжується зараз на ланах!» — по-праву говорять студенти. І перші дні роботи показали, що студенти повні прагнення гідно продовжити трудову естафету бійців будзагонів.

Про боротьбу студентів за своєчасне і якісне збирання врожаю сільськогосподарських культур завершального року п'ятиріччя і розповідає репортаж спеціального кореспондента «ЗНК» на сільгоспроботах.

ВІД'ІЗД

На вокзалі — метушня. Перон заповнили юрби гомінких і веселих хлопців та дівчат з рюкзаками, гітарами. Долинають звуки пісень, веселі вигукі, уривки жвавих розмов. Це студенти Одеського університету, вони їдуть допомагати трудівникам Комінтернівського та Іванівського районів збирати урожай овочів та фруктів. В господарствах цих районів наших студентів добре знають: адже щороку саме сюди університет направляє свої сільськогосподарські загони. Знають і цінують працю студентів, яким належить чимала роль у своєчасному і якісному збиранні сільськогосподарських культур.

Раді і студенти допомогти трудівникам ланів. Адже тут, в колгоспах і радгоспах у багатьох з них працюють їхні батьки, яким особливо приємною буде ця допомога. Крім того, не останнє місце відіграє і відчуття своєї особистої причастності до велико-

го, важливого — всенародної боротьби за успішне завершення дев'ятого п'ятиріччя, за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Це і наповнює молоді почуттям ентузіазму, це відчувається і в посмішках дівочих, і в звуках пісні, що вириває то в одному, то в другому кінці перону, і в словах розмов, що ведуть студенти. І думки і розмови одні: довести, що студенти гідні трудових традицій батьків, докласти всіх зусиль, щоб щедрий урожай ланів зібрати якісно і своєчасно, до настання осінніх заморозків...

...Керівники груп востаннє перевіряють списки, наявність засобів наочної агітації...

Лунає команда: «По вагонах!». Через кілька хвилин двері вагонів безшумно зачиняються і електричка набирає швидкість...

— Щасливої дороги! Успіхів у праці!

А у відповідь несеться: «До побачення, Одесо! Повернемося з трудовою перемогою!».

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

Перші дні роботи показали, що студенти серйозно і відповідально ставляться до кожної дорученої їм справи. Та це й зрозуміло — тут, на ланах, дрібниць немає. І не може бути й мови, що праця на збиранні баштанних, наприклад, легша ніж збирання винограду і навпаки. Все важливе, все потрібне — для нашого столу, для підприємств перероблюючої консервної промисловості.

Група студентів третього курсу хімічного факультету (керівники О. М. Бутвін і Л. П. Харченко) працюють на збиранні кукурудзи у п'ятому відділку Комінтернівської птахофабрики. Всього кілька днів працюють, але вже встигли і за цей короткий час зовоювати повагу у місцевих трудівників.

— Роботою студентів задоволені, — говорить Олександр Вікто-

рович Янчев, директор Комінтернівської птахофабрики. — Денні норми всі виконують. Одним словом — вміють працювати, молодці!

Що ж, ці слова — вагоме свідчення трудового успіху хіміків.

Над обрієм повільно злітається золотава куля сонця. Його ласкаве проміння грайливо торкається землі, спалахує на ізумрудній зелені виноградних листочків, на багрянці грон... Виноградні плантації колгоспу імені Чапаєва поблизу села Візирка — місце роботи четвертокурсників фізичного факультету (керівники А. М. Золотко, В. Г. Шевчук). Нічого не скажеш, сумлінно трудяться фізики. Проте, на жаль, денні норми виконують ще не всі студенти. Щоправда, дехто з них виправдовується, що для винограду того сорту, який вони зби-

рають, повинні бути встановлені інші норми. Очевидно, керівникам колгоспу і керівникам студентів слід розібратися в цьому питанні. Денне завдання має бути по-сильним для студента, щоб можна було і заохочувати тих, хто перевиконує норму і суворо спитати з тих, хто «хворіє» на лінощі.

...Група студентів третього курсу російського відділення філологічного факультету (керівники А. Жаборюк і В. Багацький) працюють в радгоспі «50 років Жовтня» (с. Григорівка). Ударною називають тут ланку Маріци Сидоропуло. В перший же день роботи Маріца і її подруги — Попова, Кобелецька, Янович, Бондаренко і Бусуйок — до обіду вже виконали майже денну норму на збиранні винограду. І зараз дівчата міцно тримають перед у соціалістичному змаганні між ланками.

Молодці, дівчата! Так тримати! На цьому, можливо, можна було б і закінчити наш перший репортаж з сільгоспробіт. Взагалі всюди переважна більшість студентів трудиться добре, проте мають місце факти, що заслуговують серйозної розмови. Ще в

СОНЦЕ НАД ВІНОГРАДНИКОМ

Ясний сонячний день. Блакитне небо з мережею легких пухнастих хмар. Ми — секретар партійного бюро юридичного факультету І. І. Каракаш, комсорг факультету Л. Федчер і я — їдемо по Миколаївському шосе в село Сичавку. Тут працюють студенти-юристи другого і третього курсів.

Сільгоспроботи для нас є своєрідним початком учебного року. За звичаєм, ми чекаємо вересня з якимось нетерпінням, з задоволенням передбачаючи настання багатьох чогось нового і цікавого. На зміну міському шуму, метушні, нервовому напруженню повинні прийти тиша, чисте степове повітря. А робота — ми навіть нудьгуємо за нею з вересня по вересень. І крім того, збирати виноград нам не вперше.

Юристи прагнули на справі довести, що вони вміють працювати, але, на жаль, не всі надії виправдалися. Село Сичавка красиве, лежить у мальовничій місцевості. Але виявилось, що до приїзду студентів керівники колгоспу імені Щорса, на плантаціях якого і йде збирання врожаю, підготувалися недостатньо. Погані житлові умови й харчування, особливо вранці і увечері, природно, впливають і на результати роботи. Сподіваємось, що в найближчий час керівники колгоспу виявлять максимум уваги до потреб студентів і створять належні

умови для праці і відпочинку. І тим радісніше відзначити, що переважна більшість студентів не лише виконує, а й перевиконує денну норму. А вона досить таки висока — 200 кілограмів винограду!

Керівник групи Г. С. Волосатий на наше прохання назвати кращих, не задумуючись, перелічує:

— Другокурсники Ніна Зайко, Шура Бодун, Анатолій Дасюк норму встигають виконати ще до обіду. Щоденно перевиконують норму третьокурсники Володя Гаврилук, Рая Серєда, Олена Куртева, Владик Жак, Михайло Шаповал, Володимир Ілляшук та інші.

Свої слова Григорій Сергійович підтверджує журнальним зведенням. Проти прізвищ цих студентів немає жодної цифри нижче двохсот кілограмів.

Побували ми і в таборі студентів. Щоденно тут вивішуються «блискавки», які сповіщають, хто найкраще попрацював за день, картають тих, хто не справився з завданням.

Сільгоспроботи студентів тільки-но почалися. Попереду — подолання труднощів, нові перемоги.

Успіхів вам, друзі, колеги!

Г. КИЦЕНКО,

студентка V курсу юридичного факультету.

Б. АРКАДЬЄВ.

Комінтернівський — Іванівський райони.

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ — СТУДЕНТ

Струнками рядами вишикувалися першокурсники. Багато, дуже багато квітів. Поздоровити поповнення прийшли представники громадських та партійних організацій міста, університету.

— Початок нового учебного року — завжди знаменна подія у житті вузу, — сказав, відкриваючи свято, секретар парткому університету, доцент Л. Х. Калуст'ян. — Після важких випробувань кращі завоювали право бути студентами орденосного вузу. Тепер вам належить високо нести це почесне звання, берегти і примножувати славні традиції колективу.

Навчання — це, перш за все, сумлінна щоденна праця. Трудитися треба з перших днів перебування в університеті.

Секретар парткому поздоровляє присутніх зі святом, бажає успіхів у навчанні, особистого щастя. Ректор університету, професор В. В. Сердюк розповідає про славні революційні, бойові, трудові та наукові традиції одного з найстаріших вузів республіки, говорить про сьогодення університету.

Ми живемо у знаменний час,

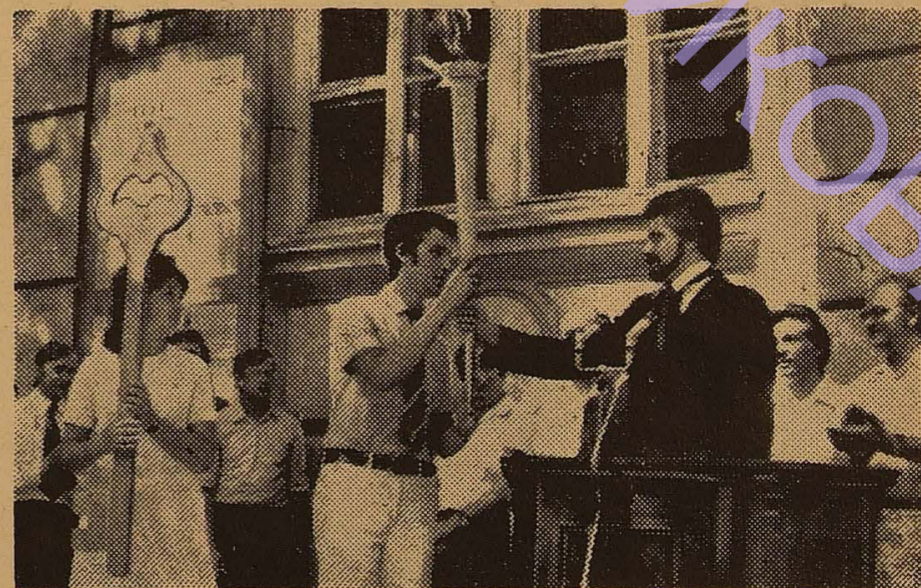
відзначив ректор. Радянський народ завершує дев'яту п'ятирічку, самовіддано трудиться під прапором підготовки до XXV з'їзду КПРС. Наступна п'ятирічка має бути п'ятирічкою якості. Для нас це — висока якість підготовки спеціалістів, удосконалення учебного процесу, дальший розвиток наукової роботи. В. В. Сердюк поздоровляє першокурсників, бажає спеціалістам 80-х років успіхів.

З молоддю, нинішнім поповненням вузів народ і партія зв'язують кращі сподівання на майбутнє. Від зусиль кожного з сьогоднішніх першокурсників залежить честь і слава вузу. Можна вірити, що молоді будуть гордістю університету, гідно пройдуть світлим студентським шляхом, гідно використають право на навчання, яке завойоване кров'ю батьків і дідів. Країна вірить у вас, знає, що ви будете зміною, продовжувачами слави батьків, говорить декан біофаку доцент В. М. Тоцький.

І знов гордістю наповнюються груди першокурсників. Проректор по науковій роботі, професор В. В. Фашенко, звертаючись до них, називає їх молодими колега-

ми. Він закликає до творчої праці, радить виховувати в собі справжній радянський характер.

— Людина з університетським дипломом повинна стати взірцем інтелігентності, наукової і грома-

Сам І. І. Мечников прийшов привітати нове поповнення. Він вручає першокурсникам символічний ключ і факел знань.

Фото О. ЛЕВИТА.

Студентське життя неможливо сьогодні уявити собі без трудового літа, праці разом з товаришами на будовах, збиранні врожаю, без лекцій, диспутів, концертів, вечірнього вогнища і запальних студентських пісень. Третій трудовий семестр міцно увійшов в життя студентства країни. Там, де важко, де Батьківщині потрібні працюючі руки, запал і ентузіазм молодих, там працюють студенти. І недарма студентські будівельні загони називають армією ентузіастів, на яку покладають завдання державного значення. Бійці СБЗ будують нові міста, селища, компресорні станції, прокладають шляхи. Маршрути студентських будівельних загонів — це 109 Всесоюзних ударних комсомольських будов. Серед них — Байкало-Амурська магістраль, КамАЗ, Кольська атомна електростанція, Норильський гірнично-металургійний комбінат, Саяно-Шушенська ГЕС та інші.

Нинішній трудовий семестр — особливий. Він проходить під знаком 30-річчя Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні і гідної зустрічі XXV з'їзду КПРС. Його девіз: «П'ятиріччя — переможний фініш! Все для трудової перемоги!»

Свій гідний вклад у виконання народногосподарських планів завершального року дев'ятої п'ятирічки внесли і бійці будівельних загонів нашого університету.

Трудову вахту на будовах Тюменської області відмінно несли будагони нашого університету «Альбатрос-75» (командир Ю. Погорілий), «Інтеграл-75» (командир І. Вітриченко), «Меридіан-75» (командир В. Підпригора), «Сіріус-75» (командир В. Дорошенко). У далекому Кустанай ударно працювали бійці СБЗ «Хімік-75» (командир А. Коцера). «Не романтика, а свідомість високого обов'язку пе-

ред колективом рідного університету привели цих молодих юнаків із міста Одеси на будівництво Яришенського тваринницького комплексу... Про студентський загін «Чорноморець-75» тут говорять з повагою. Хлопці з вогником і запалом виконують будь-яку роботу, виявляючи вміння, ініціативу», — так місцева газета писала про бійців СБЗ «Чорноморець-75» (командир О. Ючинський), які працювали в Орловській області. З бойовим запалом і комсомольським вогником трудилися будагони «Оріон-75» (командир М. Баранюк) та «Фізик-75» (командир І. Сирота) на будівельних майданчиках нашій області. Добре працювали на будовах міста Одеси бійці СБЗ «Юрист-75» (командир Ю. Кирилін) та «Держинь-75» (командир О. Кожушко).

Промислові та сільськогосподарські об'єкти, школи, житлові будинки для молодих спеціалістів колгоспів і радгоспів, прокладені дороги — ось трудовий рахунок юнаків і дівчат в традиційній, захисного кольору будагонівській формі з емблемою «СБЗ ОДУ».

Разом з бійцями студентських будівельних загонів свій внесок у всенародну скарбницю славних трудових справ завершального року п'ятирічки зробили і бійці загонів провідників пасажирських вагонів та переробляючих підприємств консервної промисловості.

«...Не кожному дано так щедро жити, друзям на пам'ять города дарить», — ці слова стали епіграфом студагонівського життя.

Наша розповідь про те, як у трудових буднях бійців студентських будівельних загонів нашого університету знайшла своє відображення всенародна боротьба за успішне завершення IX п'ятирічки і гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

ПРИЙМАЙ ВІТЧИЗНО, НАШУ ПРАЦЮ!

У складі 600-тисячного Всесоюзного студентського будівельного загону імені 30-річчя Перемоги зустріли свій третій трудовий семестр і ми, посланці орденоносного Одеського державного університету, бійці СБЗ «Альбатрос-75».

Зараз, коли трудове літо-75 позаду, ми можемо підвести деякі підсумки. Це літо, як і весь рік, було особливим. Ми всі знаходилися під враженнями нещодавнього святкування 30-річчя Перемоги нашому народу в Великій Вітчизняній війні, під впливом величезного трудового ентузіазму, з яким радянські люди зустрічають XXV з'їзд КПРС. З хвилюванням вчитувалися ми в слова Звернення ЦК ВЛКСМ до СБЗ імені 30-річчя Перемоги, які закликали нас, студагонівців, ознаменувати завершальний рік дев'ятої п'ятирічки найвищими показниками в праці на будівельних майданчиках нашої неосвяженої Батьківщини. І це викликало у нас величезне трудове піднесення, прагнення ударною працею внести і свій гідний вклад у розквіт і зміцнення нашої країни.

Ми добре пам'ятали напутні слова, з якими нас проводжали друзі в далеку Тюменську область: «Високо тримайте марку міста-героя Одеси!», «Будьте гідними високого звання студента ОДУ!».

І ось Тюмень. «Под крылом самолета о чем-то поет зеленое море тайги...». Багато хто з нас в цих краях — уперше. Цікаво одночасно і болячо: «Чи витримаємо?». І зараз можна з впевненістю сказати, що екзамени на трудності витримали всі бійці загону. І найсுவоріші екзаменатори — холод, дощі, мошкара, спека — поставили їм за наполегливість, витримку і стійкість найвищий бал. А протягом двох місяців коливання температури були досить значними. Але завжди, щоденно, в будь-яку погоду всі 40 будагонівців виходили на будівельні майданчики. А в суботу і неділю, скинувши втому, запально грали в теніс, волейбол на обладнанні власними руками майданчиків.

А з якою радістю зустрічали ми діні, коли приходили листи з «великої землі!» Щасливець, що одержував листа, на час забував про все, з нетерпінням розривав конверт і заглиблювався у зміст. В ці хвилини ніхто не смів відвернути його увагу, всі розуміли, які зараз почуття охоплюють товариша...

А як не згадати про урочисті лінійки, на яких відзначали кращих виробників, спільні вечори, концерти з місцевою молоддю, конкурс на кращу палятку табору! А символічний «пірат», яким служила плитка шоколаду, і жартівливий спецвипуск «блискавки», без яких неможливо уявити собі святкування дня народження когось-небудь з будагонівців!

І ось час прощання з Тюменню, з якою за 2 місяці ми встигли подружитися. Ми веземо із собою багато теплих і добрих спогадів про цей чудовий край, який називають клядовою Сибіру, край, в якому ми залишили слід наших рук — нашу працю.

З чистою совістю повертаємось ми до рідного міста. Виробнича програма виконана більше, ніж вдвічі. Вписана ще одна сторінка у розвиток Тюмені. В цьому величезна заслуга наших ударників — В. Манушина, А. Хомицького, В. Мельничука, С. Боровика, Б. Бурдейного, В. Шевери, комісара загону А. Кульчицького. Наказ ЦК ВЛКСМ виконано. Приймай, Вітчизно, нашу працю!

Рапортує «ХІМІК — 75» ЗОБОВ'ЯЗАННЯ — ВИКОНАЛИ

До від'їзду в Одесу залишалось декілька днів. Для бійців СБЗ «Хімік-75» — це відповідальна, напружена пора. Іде завершення виробничої програми. Вже готові до здачі три житлових будинки для спеціалістів радгоспу «Уркашський», ведуться оброблювальні роботи ще двох двохквартирних будинків.

Крім капітального будівництва житлових будинків, будагонівці провели ремонт зерносховища, гуртожитку і контори радгоспу. Дружній колектив загону з честю виконав взяті соціалістичні зобов'язання в ювілейний рік — рік 30-річчя Великої Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною, рік зустрічі чергового з'їзду партії.

Важко виділити когось-небудь з

бійців. Всі працювали з великим ентузіазмом і прагненням дострово здати заплановані об'єкти. І все ж хочеться відзначити тих, хто досконало оволодів професією тесляра, муляра, штукатура і своєю ударною працею був взірцем для інших. Це А. Шилькер, Л. Васенко, В. Яковлев, А. Красноперов, брати Коеви, Ф. Журов, О. Невінський, А. Астахов та багато інших.

Через декілька днів ми вирушимо. І хочеться, щоб про нас тут, в далекому Кустанай, залишилася добра пам'ять в серцях тих, хто житиме в будинках, споруджених нашими руками.

До побачення, Кустанай! До зустрічі наступного літа!

А. КОЦЕРА, командир СБЗ «Хімік-75».

ДРУЖБА МІЦНІЄ В ПРАЦІ

З раннього ранку на будівельних майданчиках радгоспу «Уркашський» злагоджено і дружно кипить робота.

— Працюємо в інтернаціональній сім'ї, — говорить комсорг 2-ї бригади Леонід Васенков.

І дійсно, в будагоні є представники восьми національностей нашої Батьківщини, поруч з радянськими юнаками трудяться і друзі з В'єтнаму — студенти ОДУ Чан Ланг Діонг і Нгуен Ан Гай. Вже з перших днів нас зв'язала тісна дружба.

— Приємно працювати пліч-о-пліч з друзями, які в будь-яку хвилину готові допомогти тобі, — говорить Діонг. — Я по-справжньому відчув бойовий запал сту-

дентського загону. За цей маленький проміжок часу у мене з'явилося багато нових друзів і маса цікавих вражень.

Вечорами, біля будагонівських вогнищ, під звуки гітари і пісень, йдуть жваві розмови. Діонг і Гай з хвилюванням розповідають про свій рідний край, про боротьбу свободолюбивого в'єтнамського народу проти імперіалістичних агресорів.

...На фундаменті нового будинку Діонг намалював голуба.

— Хочу, щоб в цьому будинку, на казахській землі, і на всій земній кулі люди були щасливі і не знали війни.

В. МЕНЧУК, комісар СБЗ «Хімік-75».

Край з дивовижним і прекрасним майбутнім, головна нафтова кладова країни, школа становлення і мужності радянської молоді — так називають Тюменську область.

З року в рік збільшується тут видобуток нафти і газу. На крупних родовищах виростають нові селища і міста. Здаються в експлуатацію житлові будинки, об'єкти промислового і культурного призначення, сотні кілометрів шляхів. Разом з тюменськими будівельниками пліч-о-пліч працюють кожного літа і студенти-посланці комсомолу країни. Земля одинадцяти Всесоюзних ударних комсомольських будов — ось ще одна назва Тюмені.

Вже понад 10 років проводять свої трудові семестри в Тюменській області студенти нашого університету. Багато славних і корисних справ на їх трудовому рахунку.

Про свої трудові справи на землі тюменській розповідають бійці СБЗ «Альбатрос-75».

ШКОЛА ГРОМАДСЬКОГО ВИХОВАННЯ

Студентський будівельний загін «Альбатрос-75» з честю виконав поставлені перед ним завдання третього трудового семестру. Вносячи гідний вклад в освоєння багатств сибірського краю, загін досяг великих успіхів: освоєно капіталовкладень на суму 345 тис. крб. (при зобов'язанні — 140 тис. крб.). Наші об'єкти-овочесовище, диспетчерська, п'ять житлових будинків — здані в строк і з доброю якістю роботи.

Досягненню високих виробничих показників сприяла добре поставлена політико-виховна і культурно-масова робота. Бійці загону працювали під девізом: «П'ятиріччя — переможний фініш!» «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч!»

У будагоні ударно трудилися п'ятнадцять комуністів і 25 членів ВЛКСМ. Їм і належала авангардна роль у всіх славних ділах будагонівців. Партійну групу очолював комуніст В. Сувертак, комсомольську організацію — П. Федосєєв. Цікаво і змістовно пройшли Всесоюзні комсомольські збори, на порядку денному яких стояло: «Як профіть свій робочий день і що він дав Батьківщині», збори, на яких обговорювалося Звернення ЦК ВЛКСМ до Всесоюзного студентського будівельного загону ім. 30-річчя Перемоги.

Регулярно проводилися політінформації. Особливо слід відзначити високий рівень політінформацій, які проводили В. Козачинин, В. Манушин, А. Хомицький та ін.

Бійцями загону прочитано 20 лекцій про міжнародне становище, на правові теми. Велику допомогу лекторській групі надавав начальник штабу об'єднаного університетського загону І. Каракаш, який особисто прочитав 3 лекції по трудовому і цивільному праву.

Загін підтримав ініціативу бійців студбудзагонів міст-героїв і провів 20 липня неділю в фонд увіковічення пам'яті захисників

Батьківщини в роки Великої Вітчизняної війни. І серпня став днем ударної праці у фонд будівництва об'єктів м. Гагаріна. 20 липня будагонівці провели Всесоюзну урочисту лінійку «Згадай їх поіменню» і з цього дня стали на «Вахту пам'яті», присвячену пам'яті загиблих героїв.

У загоні велика увага приділялася організації соціалістичного змагання, яке набуло особливо значного розмаху в серпні, коли будагонівці стали на трудову вахту «XXV з'їзду КПРС — 25 ударних днів». Переможцями змагання стали бригади В. Шевери, Б. Бурдейного, В. Герасимюка. Високих виробничих показників добилися бійці І. Кичка, Ю. Титов, Л. Онупрієнко, П. Дегтяренко та ін. Їхня денна норма виробітку складала 120—160 процентів.

Разом з місцевими партійними, профспілковими і комсомольськими організаціями провели урочисті збори, присвячені Дню будівельника. Запам'ятався вечір дружби, організований спільно з бійцями СБЗ «Меридіан-75» та «Інтеграл-75», на який запросили місцеву молодь.

Велика робота проведена по наданню шефської допомоги місцевій школі. Обладнано фізичний кабінет, виготовлено 3 стенди. Для школярів будагонівці прочитали ряд лекцій, провели диспут, бесіди. Комсомольська організація загону взяла шефство над місцевими «важкими» підлітками. Не забували ми і про спорт. З успіхом проводилися спортивні змагання між бійцями загону, серед лінійних загонів на першість з футболу, волейболу, настільного тенісу, шахів, шашків.

Таким чином, трудовий семестр-75 став для бійців СБЗ «Альбатрос-75» справжньою школою не лише трудовою, а й ідейно-політичною, громадського виховання.

А. КУЛЬЧИЦЬКИЙ, комісар СБЗ «Альбатрос-75».

Л. ФЕДЧЕР, боець СБЗ «Альбатрос-75».

Добре попрацювали бійці СБЗ «Інтеграл-75» в Тюмені. На фото: будагонівці за роботою.

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ — СТУДЕНТ

тичного виховання, школою комсомольської принциповості, колективізму, творчих пошуків.

З теплими словами привітання від Одеського обкому КП України до присутніх звернувся завідувачий відділом науки і учбових закладів обкому партії Г. П. Захаров. Він зупиняється особливо на тій великій роботі, яку проводить Ленінський Центральний Комітет КПРС і його Політбюро до боротьби за мир на Землі. Нещодавно відбулася подія історичного значення — успішно завершила роботу Європейська нарада по безпеці. Це результат енергійних зусиль миролюбних сил і в першу чергу ЦК КПРС і Радянського уряду.

Але вступити у вуз — це означає зробити перший крок. Справжнім спеціалістом стане лише той, хто братиме участь у громадській і науковій роботі, хто виховуватиме у себе риси сучасного спеціаліста.

Виступаючий висловив упевненість, що поповнення університету завжди буде у перших рядах будівників комунізму.

Від імені першокурсників студентка фізфаку Л. Добровольська запевнила, що поповнення цього року відмінною дисципліною, впертою працею доведуть свою гідність славних традицій свого вузу, будуть берегти і примножувати славу батьків.

Ректор університету вручає представникам першокурсників символічний студентський білет. І за традицією з напутнім словом до молоді звертається сам І. І. Мечников (його «грає» один із співробітників), чие ім'я носить університет. Він вручає ключ знань — символ вічності пізнання, творчого пошуку, прагнення продовжувати наукові традиції великих попередників.

Спалахує від факелу знань чаша. Застигли присутні під звуки студентського гімну «Гаудеамус». Першокурсники дають клятву

на вірність справі батьків. «Клянемося!» — урочисто звучить над майданчиком. Перші квіти нових студентів — засновників великої держави робітників і селян — В. І. Леніну.

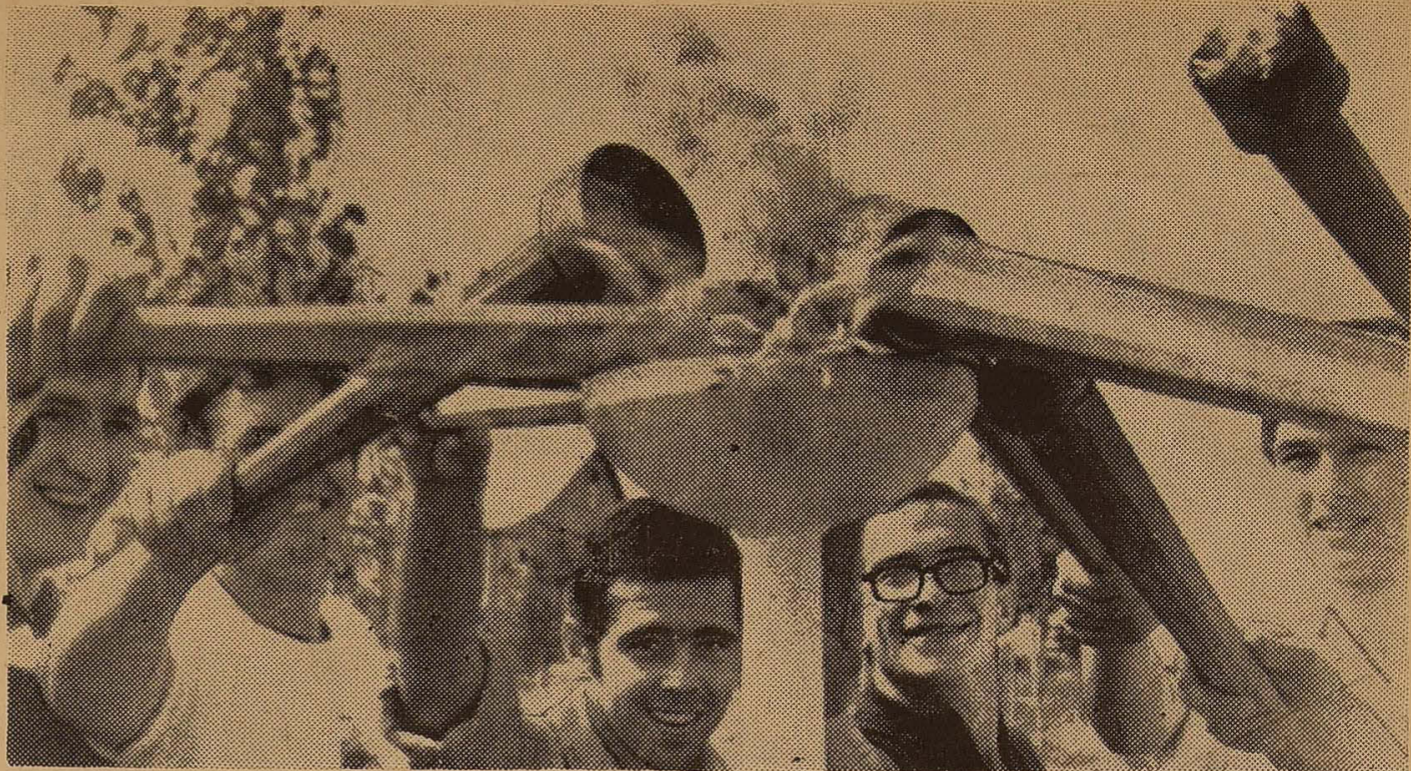
Представники перших курсів відправляються на площу Жовтневої революції покласти квіти до підніжжя пам'ятника Іллічу.

30 років минуло в цьому році з Дня Перемоги. Щастя сьогоднішніх молодих завойоване дорогою ціною. Серед тих, хто не повернувся з полів Великої Вітчизняної — і студенти та співробітники нашого університету. Ім у травні відкрито пам'ятник біля головного корпусу. Шануючи пам'ять загиблих, представники факультетів покладають квіти до підніжжя пам'ятника.

І наче знов оживають події великого часу. Над вулицею летить сильний, повний скорботи і впевненості у швидкій перемозі голос — звучить пісня з кінофільму «Білоруський вокзал» у виконанні Тетяни Хіоні.

Урочистий мітинг першокурсників, присвячений початку нового учбового року, закінчується. А свято першокурсників ще продовжувалося у першу неділю вересня у Чорноморці.

Якби хто-небудь з висоти поглянув цього ранку вниз, туди, де різнобарвними відтінками, переливаючись на сонці, повільно котило свої хвилі буркотливе море, то, мабуть, замилувався б чіткою кильватornoю колоною білосніжних катерів, що прямували до Чорноморки. На їх палубах з'юрилилися незвичні пасажирів — першокурсники нашого університету. Вони прямували на своє свято, сповнені нетерпіння від відчуття нового, ще небаченого ними, заінтриговані зустріччю з всевладним і могутнім володарем морів і океанів — Нептуном, про

якого їм так багато розповідали старші товариші. А поки що, по дорозі, їх чекала цікава розповідь екскурсовода про історію Одеського торгового порту, про пляжі та краєвиди, що пропливали перед очима студентів...

І ось, нарешті, — Чорноморка.

Святково прикрашені колони першокурсників вишикуються на спортивному майданчику. Панує святковий настрій, у всіх щасливі обличчя, радісні посмішки. Багато квітів, які так органічно поєднуються з молодістю «винуватців» цього свята...

Лунає команда: «Струнко!» Завідуючий кафедрою фізвиховання Л. В. Маліков доповідає ректору університету, професору В. В. Сердюку про готовність першокурсників до проведення свята. В. В. Сердюк тепло поздоровив студентів з початком їх становлення в університеті, побажав успіхів в навчанні і високих спортивних досягнень.

Звучить команда: — Прапор 1975-76 учбового року підняти!

Під звуки Гімну Радянського Союзу піднімається прапор. Урочисто приймаються звернення першокурсників університету до всіх

студентів-першокурсників вузів міста-героя Одеси, а також до тих, хто переступить поріг університету у 2075 році. Натхненно звучать слова звернення: «...Девізом нашої студентської юності стануть слова, промовлені Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежневим на Всесоюзному зльоті студентів: «Хай же в ваших дорозках, у ділах і мріях буде завжди живий дух вашої студентської молодості, хай не остигає полум'я ваших сердець, хай чесні і благородні будуть ваші помисли.»

«Увага! В гості до нас завітав всевладний Нептун!» Його весела, дотепна промова раз-по-раз переривалася сміхом. Представникам факультетів володар морів та океанів вручає вахтенні журнали, в які, як було урочисто оголошено, починаючи з сьогоднішнього дня і на протязі усіх п'яти років перебування в університеті будуть заноситися всі найважливіші події.

За команду Нептуна представники перших курсів всіх дев'яти факультетів дружно запалюють священний вогонь знань...

Помах руки володаря морів і

океанів — і на майданчику з'являється група дівчат, які чудово виконують гімнастичні вправи.

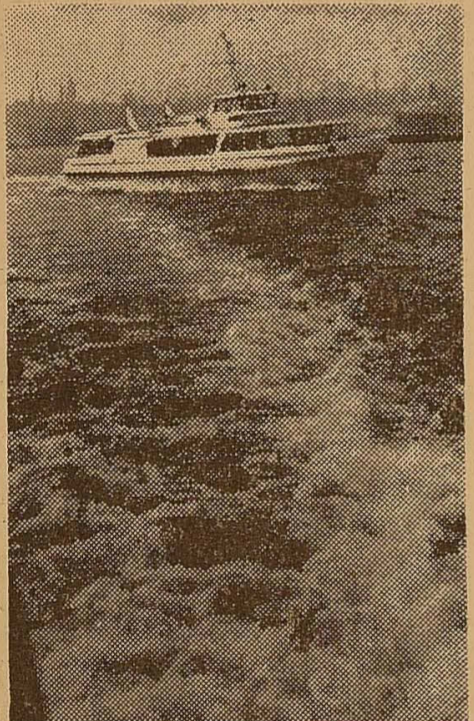
«Свято триває! — оголошує Нептун. — Розпочати спортивні змагання!»

Першокурсники з'юрилилися на спортивних майданчиках, де розпочалися змагання з різних видів спорту. Особливу увагу присутніх привернув напружений футбольний турнір, в якому взяли участь команди всіх дев'яти факультетів. В упертій боротьбі перше місце завойувала команда геолого-географічного факультету, на другому і третьому місці — команди механіко-математичного та хімічного факультетів.

Потім першокурсників чекав святковий обід і великий концерт університетського колективу художньої самодіяльності.

Закінченням свята першокурсників стала вечірка морська прогулянка на катерах.

Назавжди в пам'яті цих юнаків та дівчат залишаться ці два дні вересня 1975 року, що ознаменували початок їхнього справжнього студентського життя.

Горить символічний вогонь знань.

Катери ідуть в Чорноморку! В Міжнародний рік жінок володар морів та океанів Нептун вручає квіти представникам факультетів.

Фоторепортаж О. ЛЕВІТА.

В. Є. ДЕМ'ЯНЕНКО

Пішов з життя педагог-вчений, вчитель студентської молоді, наставник вчителів шкіл, аспірантів та викладачів вузів, кандидат педагогічних наук, доцент В. Є. Дем'яненко.

Все своє життя Василь Євстафійович присвятив комуністичному вихованню молоді.

В 1918—1919 роках він завідує ремісничою однокласною школою в Київській області, а з 1920 по 1923 роки — початковою школою в с. Новоселівці Одеської області. Бере діяльну участь у революційній перебудові шкільної справи у волості.

У 1923 р. Балтський відділ народної освіти направляє Василя Євстафійовича на навчання в Одеський інститут народної освіти.

Після закінчення інституту та аспірантури, з 1930 року і до червня 1941 року працює викладачем педагогіки і історії педагогіки в Одеському педагогічному інституті ім. К. Д. Ушинського та інституті іноземних мов.

В роки війни був учасником партизанського підпілля.

З 1944 року працює в Одеському державному університеті старшим викладачем, а з 1945 року — доцентом кафедри педагогіки.

Як викладач, користувався авторитетом серед студентів, аспірантів, викладачів університету, широкої вчительської аудиторії. Його лекції відзначалися науковою змістовністю, високим ідейно-теоретичним рівнем, образністю викладання.

Перу В. Є. Дем'яненка належать роботи, присвячені життю і творчості Н. К. Крупської, А. С. Макаренка, К. Д. Ушинського, М. І. Пирогова, естетичному вихованню школярів та студентів.

Пам'ять про Василя Євстафійовича назавжди збережеться в наших серцях.

Група товаришів.

Кротонок поезії

ВДОХНОВЕНЬЕ

Вдохновенье беру я у ветра,
Свои ритмы ловлю я у гроз,
Я хочу донести человеку
Аромат мною виденных роз.
Мне б подняться повыше над
миром
Все просторы вокруг осмотреть,
Радость вылить рекою в
долины,
А вершины заставит петь!

Владимир КАМЕНСКИЙ.
Юридический факультет.

МУЗЫКА

Цветы дождем летят к земле
С белесым светом вперемешку,
А листья тянутся ко мне,
В балетных па, ветясь на ножках,
И, заблудившись в лепестках,
Горят росой капли света,
А звуки льются чисто так,
Что поневоле веришь в это.
Но вот умолк живой орган,
Промчалось волшебства
мгновенья
И весь цветочный океан
Исчез по музыке веленью.
Но, покидая спящий зал,
Уставший от аплодисментов,
С собою в будни каждый взял
Цветочный дождь с лучистой
лентой.

Галина ЗЕЛИКОВИЧ.

РОБИНЗОНЫ

Опять плывут по морю
бригантины
И манит в даль морская синева,
И снова воскресают сказки
Грина,
И где-то поднимают паруса,
Нет, в век XX не исчезли
робинзоны,
Их ждут еще сокровищ
острова,
Очарованье вод бездонных,
А, может быть, и новая земля.

Не верю, что на свете все
открыли
И будто бы напрасны все труды.
Нас в многое еще не посвятили
Морские голубые валуны.
И, вопреки настойчивым
советам,
И охам-ахам милых мам,
Ведут суда их капитаны—дети
Навстречу новым островам.
Зоя ДЖУЛИНСКАЯ,
студентка II курса филфака.